

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Πίτραις κ. Κωνσταντῖνος Στρούμπος, ἐκπληρῶν τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὴν δι' ἑαυτοῦ τοῦ ἐξόδου ἀνέγερσιν Παρθενωγωγείου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, δι' ὃ θέλει διαπαντῆσαι περὶ τὰς 40,000 δραχμὰς.

Ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ λόρδου Βύζωνος πρῶτην ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν ἡ κυρία Κκυάρα ν. δρ 50, οἱ κκ. Π. Βαλαωρίτης 50, Ε. Ψύχας 25, Χ. Πρετεντέρης Τυπάλδος 10.

ΕΜΙΛΙΟΣ ΛΙΤΤΡΕ.

Ὁ τηλεγράφος ἀνῆγγελεν ἡμῖν πρὸ ἡμερῶν τὸν θάνατον τοῦ διασώμου Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἐμιλίου Λιττρέ, φιλοσόφου καὶ φιλολόγου ἐπιφανοῦς. Ὁ Λιττρέ ἐγεννήθη ἐν Παρίσι τοῦ 1 Φεβρουαρίου 1801. Ἄμα διανύσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἐν οἷς διεκρίθη διὰ λαμπρῶν ἐπιτυχῶν, ἐνεγράφη φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν νοσοκομείον. Ἀλλὰ ὑπὸ ἐμφύτου ὠθούμενος κλίσεως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλολογίας, παρητήθη μετ' οὐ πολὺ τῆς ἱατρικῆς, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς, τῆς ἀραβικῆς, τῆς σανσκριτικῆς καὶ ἄλλων ἀρχαίων γλωσσῶν. Φύσει ἔχων τὸ πνεῦμα δυνάμει καὶ ἐκαστικὸν καὶ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὁ Λιττρέ ἀφωσιώθη ἔκτοτε ὀλόκληρος εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπιστήμης. Εἶχεν ἤδη πρὸ διετίας ἰδρύσει, τῇ συμπράξει καὶ ἄλλων, τὴν «Ἐβδομαδιαίαν ἱατρικὴν ἐφημερίδα», ὅτε ἐξεργάγη ἡ ἱουλιανὴ ἐπανάστασις τοῦ 1830, ὃν ὁ Λιττρέ, ὅστις ἀνῆκεν εἰς τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, συνηγόρησεν μετὰ τῶν ἀνατρεφάντων τὸν θρόνον τοῦ Καρόλου Ι', μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον προσελήφθη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐθνικῆς», ἣς ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1851 εἰς τὸν διακεκριμένον συντακτῶν. Ἀλλ' ὅμως ἡ πολιτικὴ δὲν ἀπέσπασεν αὐτὸν ὅλως ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν, τὸ δὲ 1837 ἔδρυσεν μετὰ τοῦ Deckermeris νέαν ἱατρικὴν ἐφημερίδα, τὴν «Πείραν», καὶ τῷ 1839 ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐξαίρετου αὐτοῦ μεταφράσεως τῶν ἔργων τοῦ Ἱπποκράτους, ἧτις ἀποτελοῦσα 10 τόμους ἐπεματώθη τῷ 1861, προσεπόρισεν δὲ εἰς τὸν συγγραφεῖα αὐτῆς τὴν τιμὴν τὰ ἐκλεχθῆ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου. Τῷ 1844, ἀποθανόντος τοῦ Fauniel, ἐξελέχθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφοῦ Σωματείου ὅπως ἀποτελέσῃ μέρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣ ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ συγγραφή τῆς «Φιλολογικῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας», ὅπως δ' ὑπῆρξεν εἰς τὸν πρωτίστου συντακτῶν τοῦ 21ου, 22ου, καὶ 23ου τόμου τῆς ἱστορίας ταύτης, καὶ ἤρξατο ἔκτοτε τῶν μακρῶν καὶ ἐμβριθῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ὧν προῖον ἔξογον ὑπῆρξε τὸ κατόπιν ἐκδοθὲν μέγα αὐτοῦ λεξικὸν τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Περὶ τούτου χρόνου τούτου ὁ Λιττρέ συνεδέθη μετὰ τοῦ Αἰγυπτίου Comte, τοῦ διασώμου ἱδρυτοῦ τῆς θετικῆς φιλοσοφίας, κατεστάθη δὲ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ὁδοὺς. Τὸ διαγὰρ πνεῦμα αὐτοῦ, τὸ ἐν παντὶ τὴν ἀκρίβειαν ὁρῶν, ἐσαγηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρος τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τούτου δόγματος, παρέμεινε δ' ἐπὶ μακρὸν ὁπαδὸς τοῦ Comte, καὶ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις αὐτοῦ πολλάκις ἐπηγγείλατο θεωρίας, ἰσχυροῦς ὅπ' ἄλλων πολεμηθείσας, αἱ καὶ αὐτὸς κατόπιν ἐγκατέλειπε.

Ἐπελθούσης τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1848, ὁ Λιττρέ ἐγένετο μέλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐδόθη πάλιν ὅλος εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας. Τῷ 1854 προσελήφθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ «Journal des Savants», ἐν ᾧ ἐδημοσίευσεν πληθὺν ἄρθρων, τῷ δὲ 1857 ἔδρυσεν τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῆς θετικῆς φιλοσοφίας», τὴν ὁποίαν διηύθυνεν ἀδιαλείπτως ἔκτοτε. Τῷ 1863 ἤρξατο τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυριωτάτου αὐτοῦ ἔργου, τοῦ λεξικοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τὸ ὁποῖον ἐπεράτωσεν μετὰ 9 ἔτη, ἧτις τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1872. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1863) ὁ Λιττρέ παρουσιάσθη ὑποψήφιος εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν· ἀλλ' ἡ δημοσίευσις βιασιότατης διατριβῆς, ἐν ᾗ ὁ θανατικὸς ἐπίσκοπος Dupanloup κατηγορεῖ τὰ δόγματα αὐτοῦ ὡς ἀνῆθηκα καὶ ἀσεβῆ, παρεκώλυσε τὴν ἐκλογὴν του. Ἐν ἔτει 1870, ὅτε αἱ γερμανικαὶ στρατιαὶ ἐχώρουν πρὸς

τούς Παριεῖους, ὁ Λιττρέ ἐδόμηκοντούτης ἦδη ὑπείκων εἰς παρακελεύσεις τῶν φίλων του ἔφυγεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας· ἐλθὼν δὲ εἰς Βορδὼ, ἀνέλαβεν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Γαμβέττα διοργανωθείσῃ αὐθόθι πολυτεχνικῇ Σχολῇ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας.

Ἐκλεχθεὶς τῇ 8 Φεβρουαρίου 1871 βουλευτῆς Σηκουάνα ἐν τῇ ἐθνικῇ Συνελεύσει ὁ Λιττρέ ἔλαβε θέσιν ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν δημοκρατικῶν, ὑπεστήριξε δὲ σταθερῶς διὰ τῆς ψήφου του τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐνεκαίνισεν ὁ Θιέρσος. Μὴ ἔχων τὸ δῶρον τοῦ λόγου δὲν μετείχε τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας γνώμην αὐτοῦ ἀνέπτυσεν ἑκάστοτε ἐν τῷ τύπῳ δι' ἄρθρων ἐμβριθῶν καὶ ἰσχυρῶν, ἐν οἷς διέλαμπεν ἡ μετριότης αἰσῆς καὶ ἡ φιλοπατία τοῦ ἀνδρός.

Τὴν 30 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1871, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τοῦ Duranlou, ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐξελέξε τὸν Λιττρέ μέλος αὐτῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Villemain. Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐξερρήσεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν βίαιον ἐπίσκοπον τοῦ Ὀρλεάνς, ὥστε ἀμέσως ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας. Τὸν Δεκέμβριον δὲ τοῦ 1875 ἐξελέχθη γεροῦσιαστῆς ἰσόβιος.

Ὁ Λιττρέ ὑπῆρξεν εἰς τὸν εὐρυμαθεστάτων τῆς Γαλλίας ἀνδρῶν, θιασῶτης ἐνθερμῶς τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ πνεύματος, καὶ γλωσσολόγος ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων. Πλὴν τῶν προμνημονευθέντων ἔργων ἐδημοσίευσεν καὶ πολλὰ ἄλλα συγγράμματα καὶ πραγματείας διακρινομένας ἐπὶ ἐμβριθείᾳ καὶ γλαφυρότητι, ὧν μία ἢ «Περὶ τῆς ὁμηρικῆς καὶ τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς ποιήσεως», μελέτη μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ χάριτος γεγραμμένη, δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐπιθεώρησει τῶν Δύο Κόσμων», ἐν ᾗ ἐδημοσίευσεν καὶ μεταφράσας τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς Ἰλιάδος εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν τοῦ 8ου αἰῶνος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Ἀθῆναιον» ἑλληνικὸν χειρόγραφον μεγίστης ἱστορικῆς ἀξίας ἀνεκαλύθη πρὸ μικροῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Βασιλεῖδου ἐν τῇ «Συνδικῇ Βιβλιοθήκῃ» Μόσχας. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιέχει ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῆς κατὰ τὸ 1040 ἐπανάστασεως τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Βυζαντινῶν, συγγραφεῖσαν ὑπὸ ἀνδρός, αὐτόπτεον μάρτυρος τῶν γενομένων. Ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται κατ' ἔκτασιν καὶ περὶ τῶν Βλάχων, ὅς· καταγγέλλει ὡς πρωταιτίους τοῦ βουλγαρικοῦ κινήματος, ὀρίζων ἀκριβῶς τὰς γεωγραφικὰς αὐτῶν τοποθεσίας καὶ τὴν φυλετικὴν αὐτῶν συγγένειαν πρὸς τοὺς Βεσσούς, τοὺς οἰκούντας ἐν δυσπροσίτοις χώραις παρὰ τὸν Δούναβιον καὶ τὸν Σάον. Διὰ τῆς ἐδρέσεως τοῦ προμνημονευθέντος ἱστορικοῦ κειμένου τὸ περὶ καταγωγῆς τῶν Βλάχων ζήτημα, περὶ οὗ ἔγραψε πάμπολλα ὁ Rösler, ὁ Jung καὶ ἄλλοι, θά παράσχη ἴσως τὸ ἐνδόξιμον εἰς νέας καὶ θετικωτέρας ἐθνολογικὰς ἐρεῦνας.

Ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ὁμηγητὴν κ. Σπυρίδωνα Λάμπρου τὴν ἐκδοσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἀθῶνι εὐρεθέντων ἀπανθισμάτων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐκ τῶν ζωολογικῶν συγγράμμάτων τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ὁ ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον τόμον σειράς νέας ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Supplementum Aristotelum· ἔστι δ' ἡ σειρά αὕτη συμπλήρωμα τῆς δαπάνης τῆς Ἀκαδημίας γενομένης μεγάλης ἐκδόσεως τῶν ἀριστοτελικῶν συγγράμμάτων, διότι ταῦτα, τὰ τε σωζόμενα καὶ τὰ ἀπολεσθέντα, θεωροῦνται ὡς ἡ πρωτίστη πηγὴ τῶν ἀπανθισμάτων τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Εἶνε τοῖς κατὰ γινωστὸν ὅσον οἱ Ἀγγλοὶ θεολόγοι ἐρίζουσι περὶ τοῦ ἀγγλικῶν κειμένου τῆς Ἀγίας Γραφῆς, λόγῳ ὅτι ἐν τῇ ἀγγλικῇ μεταφράσει δὲν ὑπάρχουσιν ἀκριβῶς μετεννηγεμένα τὰ θεία ῥήματα. Ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ ἡ ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς Νέας Διαθήκης ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ ἀκριβολογηθεῖσα ὑπὸ θεολόγων καὶ ἑλληνιστῶν, οἵτινες ἀντέβαλον πᾶσαν ἀγγλικὴν φράσιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον. Τῆς νέας δὲ ταύτης μεταφράσεως ἐπωλή-

B I B Λ I A

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[28 Μαΐου (Πέμπτη) 1881]

Οἱ μεγάλοι δούκες τῆς Ῥωσσίας Σέργιος, Παῦλος καὶ Κωνσταντῖνος, μεταβαλόντες τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν δρομολόγιον, ἐπανέρχονται μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ προτίθενται νὰ διατρίψωσιν ἐπ' ὀλίγον ἐν Φαλήρῳ. — Κατὰ τὴν «Ὁραν», μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἡ μεγάλη δούκισσα τῆς Ῥωσσίας Παυλόδνα, ἐπιβαίνουσα τῆς βωσσιχῆς θαλαμηγοῦ «Εὐκλίη». — Μέχρι τέλους τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ στρατὸς ἡμῶν συμπληροῖ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένην δύναμιν ἐξ 82,000 ἀνδρῶν. Μέχρι τῆς 10 Μαΐου οἱ προσελθόντες κληρωτοὶ καὶ ἐπίστρατοι τοῦ 1880 ἦσαν 51,858, καὶ οἱ ἐθελονταὶ οἱ προσελθόντες εἰς κατὰ τὰς εἰς τὴν χωροφυλακίαν, τὸ πεζικὸν καὶ ἰδίως τὰ εἰς ὡνικὰ σώματα 13,150, τὸ ὅλον 65,008. Ἄν δὲ προσέσωμεν καὶ τοὺς προϋπάρχοντας 12,000 ἀνδρας, ἔχομεν ἐν συνόλῳ 77,008. Ὑπολογιζομένου ὅτι κατὰ μέσον ὅρον προσέρχονται νῦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν οἱ ἐπίστρατοι 1250, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς 11 Μαΐου μέχρι τέλους αὐτοῦ θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπολειπομένων πέντε χιλιάδων. — Τὸ νέον ἐλληνικὸν δάνειον τῶν 120,000,000 ἐκτίθεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν περὶ τὰ μέγα προσεχόντες Ἰουλίῳ ἐν Λονδίῳ, Παρίσις, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθῆναις. — Ἐκονοποιήθη ἀπὸ προχθὲς εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Γεννάδιον, γραμματεῖα τῆς ἐν Βιέννῃ πρεσβείας, ἡ μετάθεσις τοῦ εἰς τὴν τοῦ Λονδίνου πρεσβείαν. ὡς ἐπιτετραμμένου. — Ἡ ἀνάκρισις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ταμείου Θηβῶν ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. — Κατὰ τὴν «Πατρίδα» Σύρου, ὁ κ. Στ. Σκουλοῦδης ὑπέβαλε προτάσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀποπολιτικὴν Ἐταιρίαν, ὅπως αὐτὴ συγχωνευθῇ εἰς μίαν μεγάλην ἀποπολιτικὴν ἑταιρίαν, σχηματισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ κεφάλαια 40-50,000,000 δρ. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας, διεχθὲν κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις, ἐμελλεν ἐξαχθῆναι ἀπαντήσῃ ὁριστικώτερον. — Καταπλέουσι προσεχῶς εἰς Πειραιᾶ τὰ βωσσιχὰ θωρηκτὰ «Μέγας Ναύαρχος» ναυλοχῶν ἤδη ἐν Ναυπόλει καὶ «Μέγας Πέτρος», ἐκπλέουσι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ Κρονστανδῆ. Ὡστε μετὰ τὸν κατάπλου τοῦ θωρηκτοῦ «Πρίγκηπος τοῦ Ἐδιμβούργου», ἐν Φαλήρῳ θὰ ναυλοχῶσι τὰ ἐξῆς βωσσιχὰ πλοία «Μέγας Πέτρος», «Μέγας Ναύαρχος», «Πρίγκηπος τοῦ Ἐδιμβούργου» θωρηκτὰ, «Σβετλάννα», «Ἀσκόλ», «Μαργαρίτης» καὶ τὸ «Ψεζουαπέ», ξύλινα σκάφη. — Κατὰ τοὺς ἐκλογικοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους τοὺς καταρτισθέντας μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1880 γενομένην ἐτήσιαν αὐτῶν ἐπιθεώρησιν, ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων ἀνέρχεται εἰς 371,195, ἐνῶ οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις τοῦ 1879 ἀνῆρχοντο εἰς 424,945. — Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας διατελούσιντες. — Ἠγγέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ὅτι προχθὲς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀγγλίας δύο τῶν ἐκεῖ κατασκευαζομένων κανονιοφόρων καὶ τέσσαρες μεγάλαι τορπιλλοφόροι, λίαν δὲ προσεχῶς καταπλέουσιν εἰς Πειραιᾶ. Ἐτεροι δὲ δύο τορπιλλοφόροι, καταπλέουσιν εἰς Πειραιᾶ, προσήγγισαν εἰς Βάσταν τῆς Κορινθίας, ὅθεν προσεχῶς ἀναχωροῦσι· δύο δὲ ἄλλαι κατέπλευσαν εἰς Μεσσηνίαν τῆς Σικελίας, ἐνθα παρέλαβεν αὐτὰς ὁ ἐκεῖσε ἀποσταλεὶς ὑποπλοίαρχος τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ κ. Χατζηκυριάκου· ἐπίσης δύο ἄλλαι κατέπλευσαν εἰς Ναύπολιν τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τῶν παραγγελθεισῶν δὲ τορπιλλοφόρων δύο ἄλλαι κατέπλευσαν ἤδη εἰς Φιούμνιν τῆς Αὐστρίας, ἐνθα, ἀφοῦ παραλάβωσιν ἐκστρεφονιστικὰ τορπιλλῶν μηχανήματα, θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Πειραιᾶ. — Ἐξῶθεν τοῦ κόλπου τοῦ Φαλήρου ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν δευτέραν διὰ τῆς «Σαλαμινίας», ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς τῶν ναυκλάστρων, δοκιμαὶ νέου τινὸς συστήματος βυμουσκουμένων τορπιλλῶν, ὅπερ ἐνόμισεν ἐνταῦθα ὁ Ἀγγλος ὑποπλοίαρχος Χάρβεϋ, ὅπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐφευρεθέν. — Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸ τινος συστάσα πολυμελὲς Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς παρακμῆς τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας καὶ ὑπόδειξιν τῶν τρόπων, δι' ὧν δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἡ ἐπαρκὴς αὐτῆς ἀνάπτυξις, ἐξελέξατο ἑτέραν ἐισηγητικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀσχοληθεῖσα εἰς τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῇ ἐντολήν, ἀφίκετο εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ ἀνέθετο εἰς δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς, τοὺς κκ. Γ. Μίλησιν καὶ Θ. Φλογαίτην, τὴν σὺνταξιν τῆς προσηκούσης ἐκθέσεως καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν καταλλήλων νομοθετημάτων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1433.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν Βελιόν].

Τὸ ἄθροισμα τῶν κύβων τριῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν διαδοχικῶν εἶνε 32,076. Τίνες εἶνε οἱ τρεῖς οὗτοι ἀριθμοί;

1434.

Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δύνασαι ὥς ἄνθρωπος νὰ ζήσης.
Ἐάν ἀλλάξω κεφαλὴν εὐθὺς θὰ μ' ἐννοήσης.
Διότι, καίτοι ἄϋλον, ἀναπληρῶ τὴν γλῶσσαν.
Ἄν λάβω ἄλλην κεφαλὴν πλειότερον σφριγῶσαν,
Θὰ πάρω δρόμον, φίλε μου, καὶ ἔλα νὰ με φθάσης.
Ἄν λάβω ἄλλην κεφαλὴν, τὸν κόσμον θὰ γελάσης.

Αἰνέγματα δημῳδῇ.

α' — 1435.

Ἀναιδαίνει, καταδαίνει
καὶ χωρὶς νὰ τρῷ παχαίνει.
Μοναχὰ στριφογυρίζει
κ' ἡ κοιλίτσα τῆς γεμίζει.

β' — 1436.

Ἀπ' ἐπάνω σὰν τηγάνι,
ἀπὸ κάτω σὰν βυμπάκι,
κι' ἀπὸ πίσω σὰν ψαλίδι.

1437.

Changez vite ma tête et, sans avoir cherché,
Vous trouvez la victime et l'objet du pêché.

1438.

Qui est-ce qui dort tout éveillé?

ΛΥΣΕΙΣ

1426.

Γραφίς.

1427.

Ἄλας.

1428.

Βλεφαρίδες.

1429.

1ον Πολλαπλασιαστέος: 12,345,679.

Διαδοχικοὶ πολλαπλασιασταί: 9 καὶ τὰ πολλαπλάσια τοῦ 9 μέχρις 81.

2ον Διαδοχικοὶ πολλαπλασιαστέοι: 12,345,679 καὶ τὰ γινόμενα τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Πολλαπλασιαστής 9.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις γινόμενα οἱ ἀριθμοί: 111,111,111, 222,222,222, 333,333,333 κτλ. μέχρι 999,999,999.

1430.

Γ	Α	Λ	Α
Α	Ν	Α	Ξ
Λ	Α	Λ	Ω
Α	Ξ	Ω	Ν

1431.

Εἴν' ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὠρολόγιον, ὃ φίλοι,
ὅπερ μόνος νὰ βυθμίζῃ ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει.
Δυστυχῆς, ὅστις τὸ δόση
ἔς ἄλλον νὰ τὸ διορθώσῃ.

Ἐν Ἀθῆναις.

**Φ.

1432.

Pierre-Lierre.